

Dmi Ami C G
Za hradbou a vodním příkopem, tam za Pražskou bránou
Stojí slánský kostel hezkých pár set let
Ve svatém Gothardu vzpomínky nestárnou
Co nechtěj kroniky, chceme povědět

Bylo krátce před adventem, kostelem zněly varhany
Na věži se rozhoupal zvon, zas vyplašil havrany
A na kůru stoupá pára od úst varhaníka Matěje
Mráz po oknech venku čmárá a on má na srdci závěje

Dmi G C Ami Dmi G Ami
On trápí se, trápí, na duši má stín, trápí se, trápí, hádejte čím

Jó, Dorotka Špetlů byla holka zlatá
Krásná, hodná, upřímná, jenže byla dcerou kata
V kostele má místo svý hezky od všech dál
O čem pak si asi sní, když Matěj nahoře hrál

Ona trápí se, trápí, na duši má stín, trápí se, trápí, hádejte čím

Tajně Matěj brousil za tmy kolem slánské katovny – laj lajlaj laj laj, laj lajlajlaj
Dorotka se z druhý strany naň dívala za okny – laj lajlaj laj laj, laj lajlajlaj
Smutný Matěj po večerech na varhany žalmy hrál
Dokud se pak neudálo, co si osud přál

Tak se stala tragédie, smůla plivla lásce do tváře
Špetle provdal Dorotku za kata Jana Mydláře

Jak se to Matěj dozvěděl, byl zoufalstvím bez sebe
V očích slzy, v duši bolest, klečíc tu hledí do nebe

A trápí se, trápí, na duši má stín, trápí se, trápí, hádejte čím

Pak se náhle tajně ztratil, nikdo neví kam
Však než zmizel, prý se dlouho modlil ke hvězdám
Možná se dal naverbovat, snad si život vzal
Od těch dob však na varhany jeho duch tam hrál

A já ho slyšel a i viděl, tak mi věřte
Né faráři, ten je divnej jako všichni
Který tvrděj nebo budou tvrdit, že to žádná pravda není
Jeho duch tam trápí se, trápí, na duši má stín, trápí se, trápí, hádejte čím